

Diplomová práce mapuje integrovaný záchranný systém na Islandu. Zabývá se historickým kontextem civilní ochrany, její současnou podobou a organizací. Během zkoumání čerpám informace nejen z literatury a veřejně dostupných zdrojů. Výzkum obsahuje položené rozhovory a dotazníky zaslané elektronickou cestou vedoucím představitelům složek integrovaného záchranného systému. Cílem je získat přesné údaje o profesionálních kompetencích, odborném vzdělávání a psychologické podpoře poskytované profesionálům i dobrovolníkům pomáhajícím při záchranných operacích. Podrobnější dotazníkové šetření jsem provedla mezi členy nej větší záchranné organizace v zemi, která je nestátním neziskovým sdružením dobrovolníků. Cílem bylo nahlédnout do zákulisí záchranných akcí i vnitřní politiky organizace, seznámení se s motivací dobrovolníků, náročnými situacemi v práci záchranáře, jejich zvládnutím a další. Výsledky dotazníkového šetření jsou prohloubením a rozšířením informací dostupných z veřejných zdrojů.

Dále se v práci zabývám prevencí a přípravou veřejnosti na živelné katastrofy. Povědomí o ochranných opatřeních zkoumám formou ankety v ulicích hlavního města Reykjavíku. Výstupy z ankety doplňuji oficiálními doporučeními kanceláře civilní ochrany.

Fungování integrovaného záchranného systému v akci přibližuji na dvou případových studiích, přičemž se zastavuji se u klíčových momentů záchranných operací v pozitivním i negativním smyslu.

Na základě provedených zjištění uzavírám práci krátkým souhrnem doporučení pro Českou republiku.

Islandská zkušenost je specifická. Srovnání s Českou republikou, či jinými evropskými zeměmi je vzhledem k zásadním odlišnostem v historickém vývoji, geografii, geologii, společenském uspořádání aj. těžko proveditelné. Islandský integrovaný záchranný systém je však cennou inspirací a podněcuje k zvyšování kvality psychosociálních služeb a řízení krizového managementu při živelných katastrofách i v ostatních zemích.